

Geprangd tussen twee stoelen

Verenigde Staten moeten straks kiezen tussen twee gecontesteerde presidentskandidaten

- ▶ Katholieke gelovigen trekken ongebonden naar de stembus
- ▶ Strijd zaait tweespalt in Amerikaanse samenleving
- ▶ Clinton met voorsprong naar finale van campagne

Patrick VERSTUYFT

Op 8 november kiezen de Amerikanen hun nieuwe president. De Republikeinse Partij nomineerde Donald Trump, de Democratische Partij Hillary Clinton. De strijd verloopt bits, mede omdat Trump het vuur geregeld oppoekt met omstreden uitspraken. Zo liet de miljardair-zakenman onlangs doorschermen dat wapenbezitters geweld konden gebruiken tegen Clinton. Immers, de nieuwe president mag minstens één nieuwe rechter van het invloedrijke Hooggerechtshof aanstellen. Als Hillary mag kiezen, waarschuwde Trump, nemen haar rechters het recht op wapenbezit af. „Misschien is er wel een manier – ik weet het niet – om dat te verhinderen...”, insinueerde Trump.

Die provocatie was er wellicht een te veel. Als Trump zijn gedrag tegen *Labour Day* (5 september, de start van de finale fase van de campagne) niet verandert, schreef de krant *The Wall Street Journal*, zit er voor de Republikeinse Partij niks anders op dan hem als „hopeloos” aan de kant te schuiven. Peilingen gaven toen Hillary Clinton een voorsprong van 6,8 procent (47,8 procent) op haar rivaal (41 procent).

Ook Hillary Clinton is echter niet onbesproken. Zij wordt

onder meer achtervolgd door ‘Emailgate’. Haar wordt verweten dat ze als minister van Buitenlandse Zaken nalatig was met het versturen van e-mails met geheime informatie via de privéserver bij haar thuis. Zelf ontkent ze, maar de twijfel is gezaaid. Trump noemde haar prompt „een gevaarlijke leugenaar”.

Mgr. Charles J. Chaput, de aartsbisschop van Philadelphia, bestempelt de situatie als „tegelijk deprimerend en bevrijdend. Deprimerend omdat het aantoonde hoe gepolariseerd de VS zijn. Bevrijdend omdat de eerlijke kiezer nu makkelijker kan weerstaan aan de routinieuze gezangen over loyaliteit van beide kampen”. De aartsbisschop riep gelovigen op „het hoofd vrij te maken van mediagedruis en rustig en zorgvuldig na te denken alvorens te stemmen. Niemand van ons kan zich immers veroorloven de komende weken op automatische piloot te leven”.

„Niemand kan de komende weken op automatische piloot leven”

Bij de vorige verkiezingen in 2012 kon president Obama rekenen op de helft van de katholieke kiezers. Een peiling van het Pew Research Center legde in juli nog de verdeeldheid onder blanke katholieken bloot: 50 procent pro-Trump, 46 procent pro-Clinton. Meer dan drie op de vier kiesgerechtigde Spaanssprekende katholieken zouden dan weer Clintons zijde kiezen. Niet verwonderlijk. Trump wil een muur optrekken tussen de VS en Mexico om illegale immigratie te beletten. „Iemand die slechts denkt aan het bouwen van muren, waar ook, en

niet aan het bouwen van bruggen, is geen christen”, zei paus Franciscus. Trump vond dat „respectloos”.

De Pew-peiling toonde ook aan dat 78 procent van de blanke evangelicals, traditioneel aanhangers van de Republikeinen, voor Trump zou stemmen, terwijl van de niet-gelovige kiezers 67 procent voor Clinton zou kiezen. Clinton, zelf methodist, zou vooral scoren bij zwarte protestanten (89 procent). Blanke protestanten zijn verdeeld: 50 procent zegt Trump te steunen, 39 procent gaat voor Clinton. Overigens vinden zowel katholieken als evangelicals thema's zoals economie, terrorisme, buitenlandse politiek en immigratie belangrijker dan bijvoorbeeld abortus, al is er een sterke Pro-Lifebeweging in de VS. Of is de keuze van de *running mates* (kandidaat-vicepresidenten) een aanwijzing? Trump koos voor Mike Pence, gouverneur van Indiana die zich „christen, conservatief en Republikein – in die volgorde” noemt. Clinton nam senator Tim Kaine van Virginia in de arm, een progressief praktiserend katholiek die zich profileert met „geloof, gezin en werk”.

Zaak is, zo schreef Jennifer Rubin, blogster voor de gezaghebbende krant *The Washington Post*, dat Trump zoveel kwaliteiten en meningen heeft die onethisch zijn voor katholieken dat hij hen naar Clinton drijft. „Als dat zo is, zal dat zijn eigen verdomde fout zijn.”

Tot slot, weet u wat Donald Trump, Tim Kaine en paus Franciscus gemeen hebben? Alle drie werden ze opgeleid bij de jezuïeten.

Reageren op dit artikel? Dat kan op lezersbrieven@kerknet.be

STANDPUNT

Luk VANMAERCKE

Onheil en flodders

„Het viel tijdens de afgelopen zomermaanden alweer op hoe veel negatief nieuws we dagelijks over ons heen krijgen. Naast de berichtgeving over terreuraanslagen – die inderdaad verschrikkelijk zijn – kregen we elke dag ergens te lezen of te horen hoe slecht het wel met de wereld gaat. Uw bankrekening levert geen rente op, Pokémonjagers veroorzaken overal zware overlast, racisten verspreiden haat op Facebook, de begroting sukkelde van tekort naar tekort, de Brexit zal ons allen armer maken. Een krant kopte zelfs op haar cover: „In 2020 gaat het licht uit.” Een andere krant wist met zekerheid te melden dat de volgende generatie armer wordt dan de vorige.

Waar komt die drang naar negatief nieuws toch vandaan? De Nederlander Rob Wijnberg, hoofdredacteur van de interessante nieuwssite decorrespondent.nl, schreef daarover recentelijk: „Nieuws is altijd datgene wat zodanig fout gaat dat het opvalt. Nieuws laat consequent zien hoe de wereld ten negatieve verandert. Nieuws is nooit: elke dag gaan tien miljoen Nederlanders keurig naar hun werk en weer naar huis. Nieuws is: onderweg kregen drie van hen een auto-ongeluk.”

Het drama is dat we al dat nieuws te slikken krijgen in een ononderbroken stroom. Nog maar pas hebben we het ene rampbericht gelezen of daar is het volgende al. Door die overvloed aan informatie ontbreekt vaak de tijd en het kader om alles te duiden en te verwerken. De wereld moet wel om zeep zijn, tot een ander besluit kan menig lezer niet komen.

Nog erger wordt het wanneer ook politici, onze legitiem verkozen leiders dus, volop dat gevoel gaan versterken. Wat zagen we deze zomer weer, van links tot rechts, een onophoudelijke stoet aan straffe verklaringen en spektakelideetjes voorbijmarcheren. Er werd gepleit voor een inperking van de vrijheid van meningsuiting. Agenten mogen voortaan ook in hun privéleven bewapend rondlopen. Een advocaat wilde de doodstraf opnieuw invoeren. Staatsgevaarlijke strandkledij moest wettelijk verboden worden. Een nieuwkomersverklaring voor migranten werd aangekondigd en door de Raad van State weer afgevoerd. Meteen volgde een pleidooi voor een verplicht schoolvak levensbeschouwing (in de plaats van de godsdienstles, die moet worden afgeschaft) en voor een bijbehorende burgerschapsverklaring die iedereen moet ondertekenen en die met spuw en plakband aan de grondwet wordt toegevoegd. Een linkse partijvoorzitter vond dat zijn eigen partij te laks was, rechtse parlementsleden werden vanuit eigen rangen teruggefloten.

Geen enkel idee werd gelanceerd zonder dat iemand anders er schande van sprak en prompt het tegenovergestelde beweerde. Wie kan dat allemaal nog volgen? De meeste voorstellen waren al dood en begraven nog vóór de kranteninkt droog was. Om het cynisme ten top te drijven, werd steevast beweerd dat al die ideeën moeten dienen om onze dierbare westerse waarden te beschermen. In naam van de Verlichting, weet u wel. In werkelijkheid worden we er hoorndol van. Wie voorheen al angstig was, durft nu zeker niet meer buiten te komen.

Mogen we van onze politici wat meer ernst verwachten? Is het teveel gevraagd om eerst grondig na te denken en te overleggen alvorens allerhande halfbakken voorstellen ongegeneerd de wereld worden ingestuurd? Die manier van werken haalt het imago van de politiek onderuit, vervreemdt de mensen van hun verkozenen en is daardoor een nog grotere bedreiging voor onze democratie dan de extremisten die men beweert te bekampen.

Ook de media moeten zichzelf eens ernstig de vraag stellen of zij aan al die losse flodders keer op keer grote artikelen en vette koppen willen besteden. Op korte termijn levert dat misschien hapklare en smeufige kopij op, maar op langere termijn is het rampzalig voor de eigen geloofwaardigheid.”

Reageren op dit artikel? Dat kan op lezersbrieven@kerknet.be

De vijfjarige Ava Setticasa weet al wie president Barack Obama moet opvolgen. © Belga Image